

„Glasbena Matica“ v pretečenem letu 5; častnih, 36 ustanovnih in 470 rednih; društveno šolo je obiskovalo 276 učencev. Za vzdrževanje šole prejela je „Glasbena Matica“ leta 1892/93. sledeče podpore: C. kr. dež. vlada 400 gl., deželni zbor 600 gl., mestni zastop ljubljanski 900 gl. in kranjska hranilnica 200 gl. Iz blagajnikovega poročila je posneti, da je imelo društvo od 1. septembra 1892 do 31. avgusta 1893. 26.727 gl. dohodkov, konečni blagajnični ostanek znaša 212 gl. 61 kr. Vrednostnih papirjev ima društvo za 5442 gl. V odbor so bili voljeni: g. Fran Ravnihar, predsednikom; odbornikom pa in sicer ljubljanskim: dr. Matija Hudnik, Ivan Hrast, Iv. Krulec, Josip Pateroster, Ant. Petrovič, dr. Lovro Požar, Ant. Razinger, V. Rohrmann, Ant. Svetek, Ant. Štritof, Fr. Terdina, Ign. Valentinčič, Iv. Vencajz; vnanji odborniki: Danilo Fajgelj, Simon Gregorič, Ant. Starec, Mat. Šušteršič in Janko Žirovnik.

Družba sv. Mohorja v Celovcu razpošilja letos svojim članom ta-le knjige:

1. „Koledar družbe sv. Mohorja“ za navadno l. 1894. (3 podobami) 112 stranij.
2. Kitajci in Japonci. Spisal Josip Starč. (8 podobami). Str. 142.

3. Jeruzalemski romar. Opisovanje sv. dežele in svetih krajev. Spisal dr. Frau Lampe. (8 podobami). Str. 366.

4. Naše škodljive rastline v podobi in besedi. Opisal Martin Cilenšek, profesor na dež. gimnaziju v Ptuj. Z mnogimi ilustracijami. Str. 258.

5. Na krivih potih. Povest. Preprostemu ljudstvu v pouk in zabavo spisal Žaljski. Str. 144.

6. Življenja srečni pot. Nauki, vzgledi in molitve za mladeniče. Spisal Anton Martin Slomšek, bivši biskup lavantinski. Str. 432.

Iz imenika v koledarju je razvidno, da šteje to prekristno društvo letos 57.398 članov!

Nova industrija. Neki Fran Lapanja nameruje v Gvardijeli (blizu nekdanje vojašnice) sezidati livarno za zvonove. Velel njegove prošnje odredil je magistrat, da se snide dne 18. t. m. ob 11. uri predpoludne komisija na licu mesta. Morebitno ugovore je uložiti do 17. t. m. pri mestnem magistratu, ali pa pri komisiji dne 18. t. meseca.

V Kanalu je umrl poznani rodoljub in občinski svetovalec, g. Josip Hönl in v trdni moški dobi 44 let.

Sodnijsko. 16-letni Peter Deretič, črevljarski učenec iz Kotora, ukradel je v družbi z dvema družima, nepoznanima pobalinama po noči na 16. septembra t. l. iz gostilna v ulici della Pesa razne predmete, vredne 26 gl. 80 kr. Njegova nesreča je bila, da je prinesel ukradene predmete pravi lastnici v drugo gostilno prodajat. Za praznike dobil je 14 mesecev ječe.

Nesreča na ruskem brodu. Ko je dne 1. t. m. priplulo rusko brodovje v pristanišče pod Ajaccio (otok Korsika, rojstveni kraj Napoleona I.), počil je na krovu ladije Nikola I. nek kotel, napolnjen s terpentinom. Dva mornarja sta ubita, več jih je ranjenih.

Maharajah Dhuleep-Singh. V Parizu umrl je te dnij kralj Lahorski (južna Azija) v prognanstvu, zapuščen od vsega sveta. Nesrečni ta kralj je žrtva angleške „človekoljubnosti“, kajti izjavil je sam, da bi bil rajše „igrača v rokah Katkova, podanik Rusije, kakor pa podložni knez Anglije, katera trobi v svet svojo krščansko moralo, vendar pa ne vrši niti načel najjednostavnejše pravice proti svojim premaganim žrtvam“. Dhuleep-Singh je prišel ob svoje kraljestvo leta 1887. Angleži so ga odvedli v London, kjer so mu ponudili za njega konfiskovano imetje odškodnino od 12½ milijonov. Premoženje razkraljevo pa je bilo vredno na 100 milijonov. Zahteval je odškodnino od 75 milijonov; ker pa „plemeniti“ Angleži o tem niso

hteli znati, pobegnil je v Rusijo in leta 1889. prišel je v Pariz. Zadnji čas godilo mu se je prav hudo; živel je od borne penzije, katero mu je plačala Rusija. Lani je pisal brezobzirno pismo angleški kraljici, v katerem je zahteval povrat svojega imetja, oseбно pa vrnitev slovečega demanta „Kohinour“, katerega so Angleži 1846. leta ugrabili njegovemu očetu in ga podarili kraljici. Ta demant je danes na žezlu angleškem ter je neprecenljive vrednosti. Ubogi trpin razkralj pa do danes ni dobil niti odgovora na pravično svoje zahtevanje.

Pretep. Po noči od 1. do 2. t. m. stepli so se nekateri pijani „Čozoti“ s pijanimi Tržačani. Dva čozotska brata, 37-letni Josip in 34-letni Jurij Vianello, oba ribiča na ladiji „Giovanni R.“ sta se vrgla na prišedše stražnike. Stražarji so oba precej težko ranili s sabljami. Oba vročekrvneža so prijeli in ju odpeljali v bolnico.

Katerih je več, moških ali ženskih? Znano je, da je skoraj v večini evropskih dežel več ženskih naštetih nego moških. Število ženskih nadkriljuje moški spol najbolj v Finlandiji, kjer štejejo na 1000 moških 1130 žensk; potem pride Portugalska z 1084, Norveška z 1073, Švedska z 1065, Velika Britanija in Irlanda z 1060, Danimarka 1050, Avstrija z 1044, Švicarsko z 1041, Nemčija in Španja z 1039, Nizozemsko z 1023, Ogerska z 1015, Ruska z 1009, Francoska in Belgija z 1007 žensk na 1000 moških. V Italiji nadkriljuje število moških število oseb ženskega spola. Na Laškem pride namreč 995 žensk na vsacih 1000 moških; na Srbskem 947, v Rumuniji 944, na Grškem 906 in v Bosni je samo 895 žensk na 1000 moških.

Loterijske številke izžrebane dne 31. oktobra:

V Pragi:	68,	73,	83,	38,	70.
V Leopoldovem:	84,	63,	54,	82,	13.
V Hermanovem:	66,	41,	64,	25,	38.
V Inomostu:	81,	15,	84,	14,	21.

Solzam.

Solze britke lite lite
Curkoma na gola tla
Trdo skalo omečite
Hčerke mojega srca.

Da od skale sive, rezne,
Rahlo dvigne se morje,
Da usmiljeno pogrezne
Mojo tugo in gorje!

Jadranski.

Pepiček in Pepica.

Bajka iz ptičjega življenja za male in velike vrabce.

(Pripoveduje prosto po francoskem Aleksandrov.)
Živel je nekaj zaljubljeni vrabčij parček — mož in žena seveda —, kateri si je privedil svojo domačijo v podstrežju neke visoke hiše, kakor so na primer take v Trstu na trgu sv. Ivana. Parček živel je veselo in brez vsake skrbi, kajti mladi mož Vrabcček zapuščal je že sleherno jutro pred solčnim izhodom visoko in zračno svoje stanovanje ter šel — ali prav za prav izletel, — da preskrbi vsakdanji živež za-se — ne! da preskrbi živež svoji družici in zatem še-le za-se. Da je pa Vrabcček toliko skrbel za svojo zakonsko polovico in stavljal samega sebe še-le v drugi red, — kar sicer ni vrabja navada — razumemo šele tedaj, ako doznamo, da je bila gospa Vrabcinja v takem stanju, katero obljubuje v kratkem prirastek v rod-bini. Ni toraj čudo, da je Vrabcček še pred zoro poletel na spodaj ležeči trg ter pobiral, brskal in kljuval, dokler ni našel najboljših sladčic — v vrabcem smislu —, katere je žurno in vestno poneseš svoji ljubljeno polovici. Ta pôsel mu ni bil sila težaven, kajti modri Vrabcček si je izbral svoje stanovanje že tako prikladno, da je našel vsako jutro najodličnejših sladčic — to je zrn —, katere je raztrosil brezumni

prodajalec prekomorskih papig (papagajev) in drugih pisanih gosposkih ptičev doli na trgu. Vrabcček bil je toraj zadovoljen sam s seboj in toliko bolj je bila zadovoljna gospa Vrabcčeva s svojim modrim soprogom.

Nečega jutra bilo je posebno veselje na strehi. Gospa Vrabcčeva je srečno izvalila dvoječka in izvalila ju je brez pripomoči babice — kajti gospa Vrabcčeva govorila je le slovenski, pa ni marala klicati pomoči od mestnih babic, katere so čvickale le italijanski — in kaj je izvalila? krasnega mladeniškega vrabca in prekrasno deviško vrabčino! To je bilo veselje! Vsi sosedni vrabci prifrčali in priskakljali so k srečnima starišema, da jima čestitajo na takó lepem daru božjem. Samo po sebi umevno je, da je Vrabcček odsej iskal še skrbnejše najboljše zrna, da je zletel na trg že pred solčnim vzhodom ter neumorno prinašal svoji rodbini najboljše sladčice, katere je polagal z očetovskim ponosom pred zakonsko polovico, da jih ona razdeli med vedno zevajoča, vedno gladna „otroka“. Mož in žena nista bila malo ponosna na lastno svojo pomlajeno kri ter se tudi prizadevala, da vzgojita svoj plod v pravem vrabcjem smislu ter jima uerpita vsa plemenska načela, kajti oče in mati bila sta oba slovenska ptiča. Toliko večje veselje pa sta imela na vzgoji svojih mladičev, ker sta bila Pepiček in Pepica — takó so ju krstili — oba tolikanj ljubeznjiva in tako lepega stasa, da bi se ju moglo kar naravnost nazivati dik o vrabčjega plemena.

Ko sta Pepiček in Pepica nekoliko vzrasla in ko se je razvil v prvem moški ponos, v drugi ženska dražest, ni manjkalo vrabcjih devic, katere so škilile po krepkem Pepičku, a tudi je bilo brezštevilnih ljubezni polnih sivokrilatih mladeničev, kateri so s pol zadušnim šivkanjem zdihovali po dražestni Pepici. Toda oba sta nekako ponosno prezirala vse take pojave svojih soplemenikov, odgovarjaje jim le s prezirajočim trepečenjem perutnic. Stariši so si domišljevali v preprosti svoji pameti, da je tako obnašanje le posledek mladeniške in deviške sramežljivosti ter so se tolažili s spomini iz lastnih svojih mladih let, misleči, da se že otaja taka navidezna ledena skorja nad srcem, ako le prifrči v domači krog prava vrabčinja (za Pepička) in pravi vrabec (za Pepico). Saj je bila o svojem času gospa Vrabcčeva tudi jako sramežljiva! Vendar pa si je našla svojega soproga tam nekje na košati lipi v javnem vrtu. Taka prenapeta sramežljivost že izgine s časom! Tako je modrovala gospa Vrabcčeva in marsikateri mli spomin ji je šnil skozi glavico, spomin na lastno svojo mladost in ženitev. Dobrima starišema pa se niti sanjalo ni, da je čudnemu ponašanju Pepičkovemu in Pepicinemu kriv povse drug vzrok. Kje bi si bila mogla dobra starca le domišljati, da se je njunima otrokoma odprl popolnoma nov, čarobni, sanjarski svet, tako krasen svet, da sta se uboga dvoječka skoraj — sramovala svojega vrabcjega plemena! Kako pa se je kaj takega dogodilo? Takoj vam povem.

(Konec prih.)

Zakona — navskriž.

Cvetko ljubi neizrečno svojo zakonsko sodrugo, hvali jo povsod in koderkoli, obožujejo in grli in jej ne de nikdar: težko ti bodi. — A njegova Marica, bolj ko jo ljubi, timbolj se ga izogiblje, ga zaničuje, zmerja in studi. Nij jej menda všeč, da je nje mož „ženski revnik“.

Sosed Boštjan pa ne pogleda nikoli z dobrim očesom svoje Minka, vedno z njo slabo ravna, jo lovi in pretepa, da mora večkrat po noči bežati iz pod suhote in iskati pribežališča pri sosedih. In vendar ga ima Minka rada in rajši. Srca bi mu dala, da bi mogla. Ko je nečega dne Minka potožila Cvetku svoje

gorje, dojal jej je ta: Vidiš Minka, to sta zakona navskriž — da bi bil jaz vzal tebe za ženo, a Boštjan Marico, pa bi bilo vse prav!

Igri na kroglje

odpreti se jutri v zadržni krčmi „Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“ v Rojanu. Toči se domača izborna kapljica po 36 kr. črno in 32 kr. liter belo.

SOJOI K SOJIM!

POZOR! Podpisani naznanja, da je odprl svojo krčmo v ulici Media št. 3. „Osteria ala buona botta“. Toči izvrstna Istrska vina, ter se nadeja obilnega obiska. Priporoča se torej slavnemu občinstvu

8-1 I. PIRIH

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

E. Šverljuga, brivec v ulici Vadičion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUSTVO

vpisana zadruga z omejenim poroštvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato preskrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3)

pristopno zadržnikom in nezadržnikom, koji prvi se deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu

(poprej Pertotovo)

10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, ker se točijo izborna domača vina, teran, kjer, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in mrlzimi jedili.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtek od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-35

Gostilna Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanajstih murvah“, priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu za obilen obisk. — Točila se bodo samo domača izvrstna vina. 104-6

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišana) mletana.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskalice. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v cono. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep-pa št. 18 poleg kavarne „Universo“ priporoča se Slovincem v mestu in na deželi, — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči, Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnico sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga i. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velepoštovanjem 52-10 **Matevž Furlan**